

РЕШЕНИЕ

№ 2098

гр. София, 24.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в публично заседание на 18.01.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **5233** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба вх. № 13764 от 27.07.2009г. по описа на Административен съд С-град, подадена от Ц. С. Ц. от Г. срещу решение № 32 от 22.05.2009г. на У. на Н., с което жалбата на Ц. срещу разпореждане № */протокол 94А-14380-2 от 16.02.2009г. на длъжностно лице в Дирекция „Европейска интеграция и международни договори” е оставена без разглеждане.

Жалбоподателят след изискано му уточнение, в хода на делото сочи, че обжалва решение № 32/22.05.2009г. на У. на Н. – гр.Г, с което е потвърдено разпореждане № * от 16.02.2009г. и прилага препис именно от този акт като обжалван. Счита, че незаконосъобразността му се състои в неправилно изчисляване на пенсията му за прослужено време и стаж, иска да бъде разпоредено преизчисляване на пенсията за прослужено време и старост. В съображения, изложени в писмени бележки след приключване на устните състезания иска уважаване на молбата му от 04.06.2009г. против решение № 6 от 11.06.2008г. на У. на Н.. В оспорените решения на У. на Н. и експертите на Н. не бил взет факта, че жалбоподателят имал години трудов стаж в У. Пзовава се на чл.46, ал.4 от Закона за пенсиите. Соочи години прослужено време в неговия случай - 85 години трудов стаж или една година се зачитала за три години. Вместо това в процесните разпореждания три години миньорски труд са зачетени за пет години трудов стаж. Счита разпорежданията за пристрастно постановени и в

нарушение на ЗП и подзаконовите актове към него, приложени универсално без съобразяване с всеки конкретен случай. В писмените бележки, депозирани в съдебно заседание прави искане за отмяна на двете разпореждания на Н. –С и Г и да се произнесете по съществуващото на делото, като му се зачетат реалните години трудов стаж. Ответникът – Управителят на Н. чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Иска да бъде отхвърлена по изложените в обжалвания акт съображения.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От приложената по делото пенсионна преписка 0676415 на Ц. С. Ц. от Г., водена пир РУСО – Г се установява следното:

С решение № 1413 от 17.04.1978г. на основание чл.2, ал.1 от Закона за пенсиите (отм.) категория труд, , като при отпускане на пенсията са зачетени 15 години, 05 месеца и 19 дни осигурителен стаж от първа категория труд, 08 години, 02 месеца и 08 дни осигурителен стаж от втора категория труд и 01 година и 25 дни осигурителен стаж от трета категория труд. С разпореждане № *, считано то 01.04.1996г. на жалбоподателя е отпусната добавка по чл.46, ал.4 от ЗП(отм.).

От 01.04.1996г. на основание чл.46а от ЗП пенсията е осъвременена чрез определения индивидуален коефициент 2.135. С него пенсията е осъвременявана на основание чл.46а и чл.46б от ЗП (отм.), от първи юли всяка календарна година.

Считано от 01.01.2000г. пенсията на жалбоподателя е преизчислена, на основание § 7 от ПЗР на КСО. Общият осигурителен стаж на жалбоподателя след превръщане съгласно чл.104, ал.2 и ал.3 към трета категория труд възлиза на 61 години, 01 месеца и 15 дни.

С разпореждане № * от 03.06.2005г., считано от 01.01.2000г личната пенсия за осигурителен стаж и възраст е изменена и определена за осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд на 39 години, 05 месеца и 03 дни, тъй като чл.104, ал.3 от КСО не се отнася за жалбоподателя, а чл.104, ал.2 от КСО. На същото основание от 01.04.1996г. е прекратена добавката по чл.46, ал.4 от ЗП (отм.). Разпореждането е потвърдено с решение № 30 от 05.08.2005г. на директора на РУСО – Г, отменено с решение № 9984 от 16.10.2006г. на Върховния административен съд. С разпореждане № * от 09.08.2007г. на РУСО- Г, считано от 01.01.2000г. личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя е изменена и определена за 08 години, 02 месеца и 08 дни осигурителен стаж от втора категория труд; 01 година и 25 дни осигурителен стаж от трета категория труд и 15 години, 05 месеца и 19 дни осигурителен стаж по чл.104, ал.3 от КСО или общ осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд: 57 години, 08 месеца и 17 дни. Постановено е от 01.04.1996г. да се изплаща добавка по чл.46, ал.4 от ЗП (отм.) в размер на 33.30 лв.

С молба от 29.11.2007г. жалбоподателят Ц. прилага писмо № 4750/13 от 19.05.2004г. и удостоверение от 21.04.2004г., с които Пенсионният фонд на У му потвърждава 02 години, 11 месеца и 28 дни осигурителен стаж за периодите 18.07.1957 - 01.10.1959 г. и 01.10.1959-16.07.1960г. и желае пенсията му да бъде изменена и определена и за тези периоди. По повод посочената молба с разпореждане № * , протокол № 12267 от 23.04.2008г. на Дирекция „Европейска интеграция и международни договори” при Н. е отказано изменение на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст въз основа на украинския осигурителен стаж. Мотивът е, че според пенсионният орган тъй като българският осигурителен стаж е бил достатъчен, за да възникне правото на пенсия,

към него не можело да бъде сумиран украинския осигурителен стаж. За последния жалбоподателят можело да претендира отпускане на пенсия от украинската компетентна институция, за което право жалбоподателят е двукратно информиран – с писмо от 29.01.2008г. и 06.03.2008г., включително изпратена му е двуезична формулярна молба с указание за попълване и връчване в случай, че желае отпускане на украинска пенсия за старост за положения украински осигурителен стаж. Жалбоподателят не е върнал до датата на това решение попълнена от него молба в Дирекция „Европейска интеграция и международни договори” при Н.. Относно искането за осъвременяване на пенсията за 2001г. и 2002г. подуправителят на Н. сочи в решение № 16 от 11.06.2008г., че с разпореждане № * от 09.08.2007г., на основание чл.100 от КСО, пенсията е осъвременявана последователно, като от 01.06.2001г. осъвремененият размер възлиза на 243, 86 лв., но на основание § 6 от ПЗР на КСО е ограничен на 176 лв., а от 01.06.2002г. осъвремененият размер е 258, 49 лв., който е ограничен на 186, 56 лв. В заключение е оставена без уважение жалбата на Ц. срещу разпореждане № *, протокол № 12267 от 23.04.2008г. Няма данни решение № 16 от 11.06.2008г. на подуправителят на Н., с което е потвърдено разпореждане № *, протокол № 12267 от 23.04.2008г., да е обжалвано по реда на чл.118, ал.1 от КСО.

С разпореждане № */01.10.2008г. на орган при Дирекция „Европейска интеграция и международни договори” – Н., на основание § 7а от ПЗР на КСО (ДВ бр.69/05.08.2008г.), считано от 01.10.2008г. пенсията на Ц. С. Ц е преизчислена.

С жалба вх.№ 94А-14380-4/18.05.2009г. Цвятков е възразил срещу това разпореждане № */01.10.2008г., считайки че неправилно е изчислен осигурителния му стаж. Стажът не бил превърнат правилно към трета категория труд, съгласно чл.104, ал.3 от КСО. Поискал е да бъде определен този стаж съобразно приложените удостоверения обр.УПСГ-№30 № 140814.02.1964г., обр. УП-№ 30 № 174/16.03.1978г. и обр.УП-№ 30 № 18/31.03.1978г.

С Решение № 32 от 22.09.2009г. на подуправителя на Н., издадено на основание чл.117, ал.4 от КСО жалбата на Ц е оставена без разглеждане. Органът се е мотивирал с това, че с решение № 16 от 11.06.2008г. управителят на Н. се е произнесъл по жалба с вх.№ 94Ц-557-1 от 05.06.2008г., с която Ц оспорва зачетения български осигурителен стаж. С посоченото решение подробно е описан целия български осигурителен стаж на жалбоподателя, зачетен при отпускане на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст, както и при последващите й изменения, като изрично е посочен осигурителният стаж, превърнат по реда на чл.104, ал.3 от КСО. А с жалбата си вх.№ 94А-14380-4 от 18.05.2009г. жалбоподателят отново твърди, че осигурителния стаж не е правилно изчислен и че неправилно е извършено превръщането му по чл.104, ал.3 от КСО. Доколкото тази жалба не съдържа според решаващият орган нови факти и обстоятелства и към нея не са представени доказателства, различни от вече представените, тя представлява повторно подадена жалба по въпрос, по който вече има постановено решение.

Горното решение за оставяне без разглеждане на жалбата на Цвятков вх.№ 94Ц-557-1 от 05.06.2008г. е посочено от него като оспорван акт в настоящото съдебно производство, макар и съдебната му жалба да е мотивирана с доводи по съществуването на спора за изчисляване на осигурителния му стаж. Това решение е постановено по реда на чл. 117, ал. 4 от КСО по жалбата на Ц. срещу разпореждане № */01.10.2008г.. КСО предвижда задължителен административен контрол на разпорежданията на съответните длъжностни лица в териториалното поделение на Н. пред ръководителя

му, а в случаите, касаещи отпускането, изменението и прекратяването на пенсии по сключени от РБ международни спогодби, компетентен да се произнесе по жалбата е ръководителят на Н..

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Относно срока на подаване на жалбата: По делото се установява кога е получено спорното решение – 29.05.2009г., но не е безспорно установена коя е точната дата на получаване на жалбата при ответника (не е приложен пощенски плик, същевременно на самата жалба е поставена дата и жалбоподателят сочи, че я е подал на 04.06.2009г., от приложеното ксерокопие по делото също не може да се извлече пълната дата на положения вх.№, като ответникът не прави възражения за неспазване на срока за обжалване, а при него следва да са точните данни, съответно ако има пощенския плик, относно получаването на жалбата), поради което съдът приема, че жалбата е подадена в срок. Подадена е от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 АПК) на основанията посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че административният акт е издаден **от компетентен орган** - чл. 117, ал. 4 във вр. с чл.37, ал.3 от КСО, предвид необнародване към 22.05.2009г. на решението за назначаването на управител на Н.. С чл. 117, ал. 4 от КСО е предоставена компетентност на У. на Н. да се произнася с мотивирано решение по подадените пред него жалби срещу разпореждания за пенсии, отпуснати по международни спогодби. Съгласно чл. 37, ал. 3 от КСО при отсъствие на У. той се замества от подуправителя, а в случая към датата на спорното решение за новоизбрания от Народното събрание управител решението все още не е било обнародвано в Държавен вестник и съответно това е основание да бъде заместен при изпълнение на правомощията му от подуправителя.

При издаването на обжалваното решение съдът намира, че **е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила**, в резултат на което е издаден незаконосъобразен акт. В нарушение на правомощието си по чл.117, ал.4 от КСО да упражни задължителния административен контрол за законосъобразност решаващият административен орган е оставил жалбата без разглеждане, като не е съобразил и посочения като обжалван административен акт. Предмет на оспорването пред решаващия административен орган видно от изрично посочения в жалба вх.№ 94А-14380-4/18.05.2009г. (л.110 по делото) акт е разпореждане № */01.10.2008г., издадено длъжностно лице при Дирекция „Европейска интеграция и международни договори”. Действително, в същото осигурителният стаж е изчислен в размер както при предходно разпореждане, между които две разпореждания има произнасяне. Но разпореждането за преизчисляване на пенсията от 01.10.2008г. е отделен административен акт, постановен на друго основание, в друг момент и е необходимо именно извършеното с него преизчисляване на пенсията на жалбоподателя да бъде преценено с оглед спазване изискванията за законосъобразност. Контролът, който е упражнен с решение № 16 от 11.06.200г. на У. на Н. е във връзка с молба на жалбоподателя по предишно преизчисляване на пенсията, сторено с разпореждане № */протокол № 12267 от 23.04.2008г. на длъжностно лице в Дирекция „Европейска интеграция и международни договори”. Следва да се има предвид и, че жалбоподателят в жалбата си вх.№ 94А-14380-4/18.05.09г. е възразил срещу разпореждане №

*/01.10.2008г., тъй като смята, че неправилно стажът му не е превърнат към III-та категория труд, съгласно чл.104, ал.3 от КСО. Видно от съдържанието на посоченото разпореждане, то не е такова с предмет пенсия, отпусната по международна спогодба. Освен това жалбата срещу него съдържа и искания и оплаквания не само относно признаване на украински осигурителен стаж, а и оплаквания за неправилност изобщо на превръщането на стажа към III-та категория труд, съгласно чл.104, ал.3 от КСО. Ето защо е необходимо да се прецени и компетентните органи да се произнесат по така направените искания/оплаквания.

Тъй като предмет на обжалване в производството по чл.118, ал1 от КСО е решението на У. на Н., а не първоначалния административен акт, процесуална предпоставка на настоящия съдебен контрол по същество на спора е такова поризнасяне на административния орган, дадено в акт от органа по чл.117, ал.3 или ал.4 от КСО. Тъй като такъв акт по съществуващото на спора, за законосъобразността на разпореждане № */01.10.2008г. не е налице, съдът не може да упражни контрол за законосъобразност по съществуващото на спора и да обсъди възраженията в жалбата. Ето защо преписката следва да бъде върната на решаващия административен орган за произнасяне по същество по жалбата на Ц., като се съобрази и чия е компетентността за произнасяне по оплакванията, навеждани от жалбоподателя за неправилното превръщане на стажа му към III-та категория труд, съгласно чл.104, ал.3 от КСО и съответно преплащане за произнасяне на компетентния по чл.117, ал.3 и ал.4 от КСО орган, съответно чл.98-99 от същия кодекс.

Предвид изложеното обжалваното решение на подуправителя на Н., с което е оставена без разглеждане жалбата на Ц. Ц. срещу разпореждане № */01.10.2008г. на длъжностно лице в Дирекция „Европейска интеграция и международни договори” Н. следва да се отмени и му се върне за разглеждане по същество.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – С град, I – во отделение, 6-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Ц. С. Ц. от Г. решение № 32 от 22.05.2009г. на подуправителя на Н., с което жалбата му вх.№ 94А-14380-4/18.05.2009г. е оставена без разглеждане.

ИЗПРАЩА преписката на решаващият административен орган – У. на Н. за **произнасяне по същество** по подадената с вх.№ 94А-14380-4/18.05.2009г. жалба от Ц. С. Ц., съобразно оплакванията в жалбата, правомощията по чл.117, ал.4 от КСО и при съобразяване на дадените в настоящото решение указания.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: